

۱۳ اسفند ماه ۱۳۹۹
رشته: دانشگاه گیلان، دانشکده ادبیات و علوم انسانی
گروه علوم اجتماعی
con-family.gilan.ac.ir

نخستین هلدش علی خانواده و زنان در دوران کرونا

کد مقاله: family-1110

عنوان مقاله: بررسی وضعیت اضطراب کرونا ناشی از شیوع بیماری کووید-۱۹ در بین دانشجویان دختر
نویسندگان: معصومه حیدری^۱ - زهرا خاکساری^۲ - سمانه فراهانی^۳ - سمانه شاکری حسین آباد^۴

۱- عضو هیئت علمی دانشگاه شاهد، heidari@shahed.ac.ir

۲- دانشجوی دکتری خانواده و سلامت جنسی دانشگاه شاهد، Zahra_khaksari@yahoo.com

۳- دانشجوی دکتری خانواده و سلامت جنسی دانشگاه شاهد، farahany89@gmail.com

۴- دانشجوی دکتری خانواده و سلامت جنسی دانشگاه شاهد، s.shakeri63@gmail.com

چکیده

مقدمه: با توجه به ویژگی بیماری زایی ویروس کووید ۱۹، این مطالعه با هدف تعیین میزان اضطراب کرونا در بین دانشجویان دختر دانشگاه پیام نور هرمزگان انجام شده است.

روش کار: تحقیق حاضر، پژوهشی توصیفی است که به صورت مقطعی بر روی ۱۹۸ دانشجوی دختر مقطع کارشناسی که دارای معیارهای ورود به مطالعه بودند از طریق فراخوان اینترنتی در نیمسال اول ۱۳۹۹-۲۰۰ انجام شد. ابزار جمع آوری اطلاعات پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و پرسشنامه استاندارد شده اضطراب کرونای علیپور و همکاران ۱۳۹۹ بود و داده ها به صورت خودگزارشی جمع-آوری گردید. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از آمار توصیفی و نرم افزار SPSS نسخه ۲۲ استفاده شد.

یافته ها: اضطراب کرونا در این پژوهش، ۱۱۱۶۶ و انحراف معیار آن ۷۱۷ بود. نتایج این پژوهش نشان داد که ۲۶ درصد از دانشجویان دختر دارای اضطراب روانی خفیف، ۶۸ درصد دارای اضطراب روانی متوسط کرونا و ۶ درصد دارای اضطراب روانی شدید کرونا بودند. همچنین یافته ها حاکی از آن است که ۵۵ درصد از دانشجویان دختر دارای اضطراب جسمانی خفیف کرونا، ۳۵ درصد دارای اضطراب جسمانی متوسط کرونا و ۲ درصد دارای اضطراب جسمانی شدید کرونا بودند.

نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد اضطراب کرونا، بخصوص اضطراب روانی کرونا در بین دانشجویان دختر در دوران کرونا از شیوع بالینی بیشتری نسبت به اضطراب جسمانی کرونا برخوردار است. مداخلات روانشناختی و آرایه راهبردهای مشاوره ای می تواند باعث بهبودی و کاهش مشکلات روانشناختی دانشجویان در این زمینه گردد.

واژگان کلیدی: اضطراب کرونا، پرسشنامه اضطراب کرونا، دانشجویان دختر

ژورنال تخصصی سلامت
گروه اجتماعی
99281-98546

آدرس: خیابان فرهنگ رشت - بزرگراه خلیج فارس (کلیسای ۵ چاه ازبک) - دانشگاه گیلان - دانشکده ادبیات و علوم انسانی
تلفن: ۰۱۳-۳۳۶۹۰۴۷۲ داخلی ۴۰۲۳۳، دورنگار: ۰۱۳-۳۳۶۹۰۴۸۰، پست الکترونیکی: con-family@guilan.ac.ir

نخستین بولش ملی خانواده و زنان در دوران کرونا

۱۳۹۸
روانشناسان خانواده، دانشکده انبوهات و علوم انسانی
گروه علوم اجتماعی
con-family.gulistan.ac.ir

مقدمه

در شرایطی که جهان تحت بحران ناشی از بیماری ویروس کرونا (COVID-19) در حال رکود است، یک حالت ترس و اضطراب گره زمین را فرا گرفته است و به نظر می رسد جهان را به بن بست می کشاند. کوید ۱۹ تبدیل به یک بیماری همه گیر شد که نگرانی از وحشت گسترده و افزایش اضطراب و استرس را در افراد در سراسر جهان افزایش می دهد. تا مارس ۲۰۲۰، حدود ۱۲۵۸۱۰ مورد مثبت و ۵۲۲۶ مورد مرگ به علت بیماری ویروس کرونا گزارش شده است (شیوع ویروس COVID-19 Corona، 2020). رسانه های چاپی، الکترونیکی و اجتماعی مملو از مشاوره های بی شماری است که از طرف دولت ها و سایر اژانس های ملی و بین المللی برای رسیدگی به امور مربوط به بهداشت صادر شده اند. در حالی که همه اینها با این نیت و هدف انجام می شود تا بتواند شیوع این بیماری ویروسی را مهار کند، اما این امر تأثیر منفی قابل توجهی نیز بر سلامت روان افراد می گذارد. سازمان بهداشت جهانی (WHO) قبلاً نیز یادداشت مشابهی را یادداشت کرده و در این زمینه دستورالعمل هایی صادر کرده است (کومار، ۲۰۲۰). دانشجویان مقطع کارشناسی به عنوان جمعیت آسیب پذیر مستعد اینها به استرس، اضطراب، افسردگی و سایر مشکلات روانشناختی در طول دوره تحصیلی خود در دانشگاه شناخته شده اند. با ورود ناگهانی بیماری همه گیر COVID-19 در زندگی روزمره این دانشجویان، در سطح جهانی، بسیاری از مردم نگران این هستند که چگونه سلامت روانی این جمعیت تحت تأثیر قرار می گیرد (دافن - ۲۰۲۱). افسردگی و اضطراب هر دو از اختلالات روانی رایج با شیوع ۱۰-۲۲٪ در کشورهای در حال توسعه هستند (آزاد و همکاران، ۲۰۱۷). دانشجویان دانشگاه در معرض خطر بالای علائم افسردگی و اضطراب هستند (Zivin و همکاران، ۲۰۰۹، Drake و همکاران، ۲۰۱۶) و در معرض عوامل استرس رایج متعددی هستند (Beiter و همکاران، ۲۰۰۵، Drake و همکاران، ۲۰۱۶). برخی از مطالعات انجام شده در طی SARS و H1N1 در چین نشانگر اضطراب و استرس آشکار دانشجویان دانشگاه بوده و استراتژی های مقابله ای را پیشنهاد کرده است (لی و همکاران، ۲۰۱۱). زندگی و یادگیری در دانشگاه نقش مهمی در رشد روانشناختی دانشجویان دارد و مسائل مربوط به جیس خانه با تأثیر روانشناختی بر دانشجویان دانشگاه فرض شد و نگ و همکاران (۲۰۲۰) با هدف بررسی اضطراب دانشجویان دانشگاه های چین پس از شیوع COVID-19 درست قبل از شروع ترم جدید اقدام کردند. ۳۶۱۱ دانشجوی دانشگاه مورد بررسی و مقایسه اضطراب ارزیابی خود - SAS استفاده شد. تمام دانشجویان لیسانس در این مطالعه وارد شدند. میانگین نمره SAS 40.53 بود که به طور قابل توجهی بالاتر از نمره ملی بود. این مطالعه به این نتیجه رسید که دانشجویان دانشگاه چین از COVID-19 اضطراب بیشتری نشان می دهند. دانشجویان دانشگاه پس از شیوع COVID-19 اضطراب بالاتری نسبت به جمعیت عمومی داشتند، که نشان داد حداقل COVID-19 تأثیر روانی منفی بر دانشجویان دانشگاه در مورد اضطراب داشت. این یافته های قبلی را تأیید می کند و مطابق با مقالات اخیر است که اسرار به مرقرتت های بهداشت روان برای افراد آسیب دیده از این اپیدمی دارد. مطالعات حاکی از آن است که موارد اضطرابی بهداشت عمومی می تواند تأثیرات روانشناختی بسیاری بر دانشجویان داشته باشد که می تواند به صورت اضطراب، ترس و نگرانی بیان شود (مای و همکاران، ۲۰۱۱). علاوه بر این، کلو و همکاران (۲۰۲۰) نشان داد که ۲۲٪ درصد دانشجویان پرستاری به دلیل شیوع COVID-19 دچار اضطراب تجربه شده اند. یک مطالعه مقطعی در بین ۲۴۴ دانشجو در بخش پرستاری در هفته سوم تعطیلی ملی در اسرائیل نشان داد که شیوع اضطراب متوسط و شدید به ترتیب ۲۲.۸٪ و ۱۳.۹٪ بود. خستگی، و ترس و علولت به طور معنی داری با نمره اضطراب بالاتر ارتباط داشتند. ائتلاف پذیری و شیوع طبیعی با سطح اضطراب پایین رابطه معناداری را نشان داد. این یافته ها تقریباً نیمی از دانشجویان سطح اضطراب را از خفیف تا شدید گزارش کردند.

گروه مشاوره روانشناسی خانواده و زنان، دانشکده انبوهات و علوم انسانی، دانشگاه گلستان، دانشگاه گلستان، دانشکده انبوهات و علوم انسانی
con-family@gulistan.ac.ir • پست الکترونیکی: ۰۵۶۳۶۹۰۶۸۰-۱۳۹۳۶۹۰۶۸۰ • جردنگر، ۰۵۶۳۶۹۰۶۸۰ • تلفن: ۰۵۶۳۶۹۰۶۸۰ • فکس: ۰۵۶۳۶۹۰۶۸۰
ISC
پیشگیری از بیماری
گروه مشاوره خانوادگی
9321-9846

نخستین همایش ملی خانواده و زنان در دوران کرونا

۱۳ اسفند ماه ۱۳۹۹
رشته دانشکده گیلان، دانشکده ادبیات و علوم انسانی
گروه علوم اجتماعی
con-family.guilan.ac.ir

که زنان در هنگام مراجعه به بیمارستان نمرات اضطراب بیشتری را گزارش کردند. دانشجویان پزشکی گزارش کردند که سطح اضطراب پایین تری در مقایسه با دانشجویان دندانپزشکی دارند. صد و هفتاد و چهار (۸۷٪) پاسخ دادند. میانگین نمرات اضطراب در دانشجویان دختر نسبت به مردان بیشتر بود ($P < 0.001$)، میانگین نمره GAD شرکت کنندگان 1.7 ± 3.1 و میانگین ۲ بود. کفای یومن درک نمره اطلاعات بالاترین میانگین و متوسط بود (به ترتیب ۲.۲، ۲.۴، ۳.۲ و ۱.۸ به ترتیب). اطلاعاتی های کالج و بیمارستان متناوب ترین منبع اطلاعات (۲۵.۴٪) بودند. صد و سی و چهار (۷۷٪) حداقل اضطراب - سی و دو نفر (۱۸.۴٪) اضطراب خفیف - ۸ نفر (۴.۶٪) اضطراب متوسط و هیچکدام از آنها اضطراب شدید گزارش ندادند (نمره < 1۴). سطح نمرات اضطراب که در مقیاس (۱-۱۰ گزارش شده است) با نمره اختلال اضطراب تعمیم یافته (GAD-7) ارتباط معنی داری را نشان می دهد. ما در این مطالعه دریافتیم که بیش بینی های قابل توجهی در مدل ما، از نظر مهمتر از حداقل - عبارتند از: از جمله تعداد دسترسی به منابع - موافقت با ترس عمومی و نمره دانش در MERS-CoV همه قابل توجه نبودند. با این حال - تعداد منابع قابل دسترسی - طبق هر دانش آموز - ارتباط معناداری مرزی با اضطراب بیشتر گزارش شده از خود از MERS-CoV دارد (الربیاع - ۲۰۲۰).

با توجه به ویژگی بیماری زایی ویروس کووید ۱۹ - سرعت انتشار و همچنین درصد بالای مرگ و میر ناشی از آن و تحت تاثیر قرار دادن همه اقشار - سلامت روان افراد در سطوح مختلف جامعه را به نوعی متفاوت در معرض مخاطره قرار دهد. از اینرو در وضعیت پرمخاطره عقلی، شناسایی افراد مستعد اختلالات روانشناختی در سطوح مختلف جامعه که سلامت روان آنها ممکن است به خطر افتد امری ضروری بوده تا با راهکارها و تکنیکهای مناسب روانشناختی بتوان سلامت روان این افراد را حفظ نمود. از آنجایی که بیماری کرونا می تواند روی پیشرفت تحصیلی - آینده تحصیلی - وضعیت شغلی آینده و کاهش ارتباطات اجتماعی تاثیر گذار باشد - دانشجویان دانشگاه می توانند جزء افراد مستعد در بروز علایم روانشناختی در طی شیوع بیماری کرونا به شمار آیند. از آنجاکه در کشور ما همواره این دیدگاه مهم وجود داشته که جوانان آینده سازان جامعه هستند و شناخت نیازها و مسائل خاص آنها چه در سطح جامعه و در میان مردم و چه به لحاظ برنامه ریزی ها و ساختارهای اجرایی و هم از نظر سلامت جسمانی و روانی - دارای اولویت اساسی و مهم است. این مطالعه با هدف تعیین میزان اضطراب کرونا در بین دانشجویان دختر دانشگاه پیام نور هرمزگان انجام شده است.

روش کار:

تحقیق حاضر، پژوهشی توصیفی است. جامعه آماری این پژوهش را کلیه دانشجویان دانشگاه پیام نور هرمزگان که در نیمسال اول سال تحصیلی ۱۴۰۰ مشغول تحصیل بودند و تحت تاثیر شیوع بیماری کووید ۱۹ بودند را شامل شدند. نمونه تحقیق شامل ۱۹۸ نفر از دانشجویان دختر مقطع کارشناسی که بصورت نمونه گیری در دسترس و دارای معیارهای ورود به مطالعه بودند از طریق فرآخون اینترنتی - با توزیع لینک پرسشنامه آنلاین (دیجی فرم) در پژوهش شرکت کردند. انجام شد ابزار جمع آوری اطلاعات پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و پرسشنامه استاندارد شده اضطراب کرونای علیپور و همکاران ۱۳۹۹ بود و داده ها به صورت خودگزارشی جمع آوری گردید. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از آمار توصیفی و نرم افزار SPSS نسخه ۲۲ استفاده شد.

آدرس دبیرخانه: رشت - بلوار گناه خلیج فارس (کنار پلوار ۵۰ جاده آزادی) - دانشگاه گیلان - دانشکده ادبیات و علوم انسانی
تلفن: ۰۱۳-۳۳۹۹۰۲۷۲ • داخلی: ۳۰۲۳۳ • دوربین: ۰۱۳-۳۳۹۹۰۲۸۰ • پست الکترونیک: con-family@guilan.ac.ir

کتابخانه تخصصی همایش
93281-98546

مقیاس اضطراب کرونا ویروس (CDAS²⁰²⁰)

در این پژوهش از پرسشنامه اضطراب کرونا ویروس و همکاران، ۱۳۹۹ جهت سنجش اضطراب کرونا استفاده شده است. این ابزار جهت سنجش اضطراب ناشی از شیوع ویروس کرونا در کشور ایران تهیه و اعتبار یابی شده است. نسخه نهایی این ابزار دارای ۱۸ گویه و ۲ مؤلفه (عامل) است. گویه‌های ۱ تا ۹ علائم روانی و گویه‌های ۱۰ تا ۱۸ علائم جسمانی را می‌سنجد. این ابزار در طیف ۴ درجه‌ای لیکرت (هرگز - ۰، گاهی اوقات - ۱، بیشتر اوقات - ۲، همیشه - ۳) نمره‌گذاری می‌شود. بنابراین بیشترین و کمترین نمره‌ای که افراد پاسخ‌دهنده در این پرسشنامه کسب می‌کنند بین ۰ تا ۵۴ است. نمرات بالا در این پرسشنامه نشان‌دهنده سطح بالاتری از اضطراب در افراد است. سازندگان آزمون ویژگی‌های آزمون را به این شرح توضیح می‌دهند: پایایی این ابزار با استفاده از روش آلفای کرونباخ برای عامل اول (۰/۸۷۹)، عامل دوم (۰/۸۶۱) و برای کل پرسشنامه (۰/۹۱۹) به دست آمده است. همچنین مقدار α -۲ گاتمن^{۲۵} برای عامل اول (۰/۸۸۲)، عامل دوم (۰/۸۶۲) و برای کل پرسشنامه (۰/۹۲۲) به دست آمده است. جهت بررسی روایی وابسته همبستگی به ملاک این پرسشنامه از همبسته کردن این ابزار با پرسشنامه GHQ-28 استفاده شده که نتایج نشان داده است پرسشنامه اضطراب کرونا با نمره کل پرسشنامه GHQ-28 و مؤلفه اضطراب، نشانه‌های جسمانی، اختلال در کارکرد اجتماعی و افسردگی به ترتیب برابر با ۰/۴۸۳، ۰/۵۰۷، ۰/۴۱۸، ۰/۳۳۴ و ۰/۲۶۹ است و کلیه این ضرایب در سطح ۰/۰۱ معنادار است. در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۹۳ برآورد گردید.

یافته‌ها:

نمونه آماری مورد مطالعه شامل ۱۹۸ نفر از دانشجویان دختر مشغول به تحصیل در سال ۱۴۰۰-۱۳۹۹ بودند. میانگین سنی آزمودنیها در این پژوهش ۲۲ سال و ۴۰ درصد از دانشجویان مجرد و ۶۰ درصد متاهل بودند. اضطراب کرونا در این پژوهش ۰/۱۱/۶۶ و انحراف معیار آن ۷/۷ بود.

جدول ۱ - شدت اضطراب کرونا و ابعاد آن در دانشجویان دختر دانشگاه پیام نور هرمزگان در ایام کرونا

اضطراب کرونا	اختلال خفیف تعداد (درصد)	اختلال متوسط تعداد (درصد)	اختلال شدید تعداد (درصد)
اضطراب روانی کرونا	۵۱ (۲۵/۸)	۱۳۳ (۶۷/۷)	۱۱ (۵/۶)
اضطراب جسمانی کرونا	۱۰۹ (۵۵/۱)	۷۰ (۳۵/۴)	۳ (۱/۵)
اضطراب کرونا	۱۲۸ (۶۴/۷)	۳۶ (۱۸/۳)	۵ (۲/۵)

نتایج این پژوهش نشان داد که تقریباً ۲۶ درصد از دانشجویان دختر دارای اضطراب روانی خفیف، ۶۸ درصد دارای اضطراب روانی متوسط کرونا و ۶ درصد دارای اضطراب روانی شدید کرونا بودند. همچنین یافته‌ها حاکی از آن است که ۵۵ درصد از

457 Corona Disease Anxiety Scale
 458 Guttman

دانشجویان دختر دارای اضطراب جسمانی خفیف کرونا - ۳۵ درصد دارای اضطراب جسمانی متوسط کرونا و ۴ درصد دارای اضطراب جسمانی شدید کرونا بودند. در زمینه نمره کلی اضطراب کرونا ۴۴ درصد از آزمودنیها دارای اضطراب خفیف کرونا ۱۸ درصد از آنها دارای اضطراب متوسط کرونا و ۳ درصد دچار اضطراب شدید کرونا بودند. همچنین بین دانشجویان متأهل و مجرد در میزان اضطراب کرونا تفاوت معناداری مشاهده شد به این معنی که دانشجویان متأهل دارای اضطراب کرونای بالاتری نسبت به دانشجویان مجرد بودند. بین دانشجویان مجرد و متأهل در میزان اضطراب روانی کرونا و اضطراب جسمانی کرونا - تفاوت معناداری مشاهده نشد.

نتیجه گیری

نتایج این مطالعه مطابق با نتایج اکثر مطالعات نشان داد اضطراب کرونا - بخصوص اضطراب روانی کرونا در بین دانشجویان دختر در دوران کرونا از شیوع بالینی بیشتری نسبت به اضطراب جسمانی کرونا برخوردار است. بیماری کرونا یا کووید ۱۹ - علاوه بر ضررهای جسمی و مالی تأثیرات مخرب بسیاری بر سلامت روان افراد می گذارد که یکی از عوارض آن بالا بردن سطح اضطراب است. اضطراب تأثیر قابل توجهی روی بدن دارد و اگر به مدت طولانی ادامه داشته باشد می تواند ریسک اختلالات مزمن قلبی را افزایش دهد. زمانی که فرد دچار اضطراب یا استرس می شود مغز به دیگر قسمت های بدن سیگنال می فرستد و بدن با آزاد کردن هورمون هایی واکنش نشان می دهد. اثرات اضطراب روی سلامت جسمانی شامل تغییر در تنفس - تأثیر بر سیستم قلب و عروق - نقص عملکرد سیستم ایمنی - ایجاد تغییر در عملکرد دستگاه گوارش هست. این اختلال بر جسم و روح انسان تأثیرگذار است و می تواند بسیار آزار دهنده باشد. اضطراب بلند مدت می تواند ریسک ابتلا به بیماری های جسمانی و حتی سایر بیماری های روانی را افزایش دهد. با این حال این اختلال به خوبی با شیوه های درمانی موجود رفع می شود. با توجه شیوع بالای اضطراب روانی کرونا در هنگام شیوع بیماری و پیامدهای ناشی از آن - مداخلات روان شناختی و فعالیت بیشتر ادارات مشاوره و سلامت روان دانشجویی در زمینه مدیریت اضطراب دانشجویان در زمان همه گیری کرونا پیشنهاد می گردد که این امر با حمایت مالی سازمان های متولی و با بکارگیری مشاورین مجرب محقق خواهد شد - مداخلات روان شناختی و آرایه راهبردهای مشاوره ای از قبیل - آموزش راهبردهای شناختی و قرآنی شناختی-رفتار - درمانی و آموزش آرماسازی می تواند باعث بهبودی و کاهش مشکلات روان شناختی دانشجویان در این زمینه گردد. یافته های حاصل از مطالعه ما می تواند برای حمایت از توسعه استراتژی ها و مداخلات موثر برای ایجاد تعاطف پذیری روان شناختی در بین دانشجویان دانشگاه در طی بیماری همه گیر COVID-19 یا سایر موارد اضطرابی بهداشت عمومی در آینده مورد استفاده قرار گیرد.

منابع:

- Alipour, A., Ghadami, A., Alipour, Z., Abdollahzadeh, H. (2020). Preliminary validation of the Corona Disease Anxiety Scale (CDAS) in the Iranian sample. *QUARTERLY JOURNAL OF HEALTH PSYCHOLOGY*, 8(32), 163-175. doi: 10.30473/hpj.2020.52023.4756
- Al-Rabiaiah, A., Tamsah, M. H., Al-Eyadhy, A. A., Hasan, G. M., Al-Zamil, F., Al-Subaie, S., ... & Somily, A. M. (2020). Middle East Respiratory Syndrome-Corona Virus (MERS-CoV) associated stress among medical students at a university teaching hospital in Saudi Arabia. *Journal of infection and public health*, 13(5), 687-691.

- Azad, N., Shahid, A., Abbas, N., Shaheen, A., and Munir, N. (2017). Anxiety and depression in medical students of a private medical college. *J. Ayub Med. Coll. Abbottabad Pak.* 29, 123–127.
- Beiter, R., Nash, R., McCrady, M., Rhoades, D., Linscomb, M., Clarahan, M., et al. (2015). The prevalence and correlates of depression, anxiety, and stress in a sample of college students. *J. Affect. Disord.* 173, 90–96. doi: 10.1016/j.jad.2014.10.054
- Dalman, J. (2021). COVID-19's Psychological Influences: How Have University Students Been Affected?
- Kumar, A., & Somani, A. (2020). Dealing with Corona virus anxiety and OCD. *Asian Journal of Psychiatry*, 51, 102053.
- Drake, E. D., Sladek, M. D., and Doane, L. D. (2016). Daily cortisol activity, loneliness, and coping efficacy in late adolescence: a longitudinal study of the transition to college. *Int. J. Behav. Dev.* 40, 334–345. doi: 10.1177/0165025415581914
- Li, J., Chen, S., Zhu, L., and Zhang, W. (2011). Investigation of knowledge of prevention and control and psychological anxiety about H1N1 influenza among college students in a university, Zhengzhou. *Modern Prevent. Med.* 38, 3036–3042.
- Saddik, B., Hussein, A., Sharif-Askari, F. S., Kheder, W., Temsah, M. H., Koutaich, R. A., ... & Halwani, R. (2020). Increased levels of anxiety among medical and non-medical university students during the COVID-19 pandemic in the United Arab Emirates. *Risk Management and Healthcare Policy*, 13, 2395.
- Savitsky, B., Findling, Y., Erel, A., & Hendel, T. (2020). Anxiety and coping strategies among nursing students during the covid-19 pandemic. *Nurse Education in Practice*, 46, 102809.
- Wang, C., & Zhao, H. (2020). The impact of COVID-19 on anxiety in Chinese university students. *Frontiers in psychology*, 11, 1168.
- Zivin, K., Eisenberg, D., Gollust, S. E., and Golberstein, E. (2009). Persistence of mental health problems and needs in a college student population. *J. Affect. Disord* 117, 180–185. doi: 10.1016/j.jad.2009.01.001